

העותרים

רישה ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד נירית היים ואח'
מרח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל': 02-6283555; פקס': 02-6276317

נ ג ד

מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית ואח'

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466289; פקס': 02-6467011

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת כבוד השופטת ארבל מיום 4.11.08, ולבקשות להארכת מועד, מתכבדים המשיבים להגיש תגובתם לעתירה כדלקמן.

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים כי יונפקו להם היתרים לשם יציאתם מרצועת עזה, לשם ביקור אביה של העותרת 1 (להלן – העותרת) ושאר בני משפחתה באיו"ש, האבלים על מות אמה של העותרת, ולשם חזרתם מאיו"ש לרצועה.

2. המשיבים סבורים, כי דין העתירה להידחות על הסף, בהיותה עתירה מוקדמת.

עיקרי העובדות הצריכות לעניין

3. כעולה מן העתירה, העותרים פנו למשיבים בתאריך 12.10.08, בבקשה לקבלת היתר כניסה לישראל, לעותרת, לבעלה ולילדיהם, לשם מעבר לאיו"ש, וזאת כדי לבקר את בני משפחתה של העותרת, האבלים על מות אמה של העותרת.

4. בתאריך 13.10.08, יום לאחר פניית העותרים, נענו הם על ידי המשיבים, כי פנייה של תושב רצועה המבקש להיכנס לישראל צריכה להיות מועברת אל המשיבים על ידי הועדה האזרחית הפלסטינית.

מענה המשיבים מיום 13.10.08 צורף לעתירה כנספח ע/5.

5. יובהר בהקשר זה, כי מטעם המשיבים נמסר, כי בחודש ספטמבר 2008 נתקבלה אצלם מטעם הועדה האזרחית הפלסטינית בקשה בעניינם של העותרים לצאת מהרצועה ולעבור לאיו"ש על מנת לבקר את אמה של העותרת עת הייתה על ערש דווי, ולאחר מכן, ימים ספורים לאחר הגשת הבקשה הראשונה, נתקבלה בקשה בעניינם של העותרים לצאת ולעבור לאיו"ש על מנת לבקר בסוכת האבלים בתאריכים קונקרטיים בחודש ספטמבר.

שתי הבקשות הללו נדחו, האחת כיוון שיום לאחר הגשתה נפטרה אמה של העותרת, ועל כן טעמי הבקשה הפכו לא רלוונטיים, והשנייה כיוון שהמועד המבוקש לביקור חלף טרם היה סיפק בידי המשיבים, ובכלל זה גורמי הביטחון, לבחון את הבקשה לגופה. משחלף המועד לביקור המבוקש, גם בקשה זו הפכה לא רלוונטית.

הבקשה העומדת כיום על הפרק, ובה עוסקת עתירה זו, הינה בקשה נוספת וחדשה, אשר צריכה להיות מועברת למשיבים בפני עצמה, דרך הועדה האזרחית הפלסטינית, ואין די בכך שפניות קודמות של העותרים הועברו למשיבים, בעבר, דרך הצינורות המקובלים. כך הובהר לעותרים כבר ביום 13.10.08.

6. מטעם המשיבים נמסר, כי פנייה כאמור מטעם הועדה האזרחית הפלסטינית בעניינם של העותרים, נתקבלה אצל המשיבים רק אתמול, 22.12.08.

עמדת המשיבים

7. כאמור לעיל, בקשה בעניינם של העותרים הועברה למשיבים אך אתמול. מטבע הדברים בנסיבות אלה, טרם היה בידי המשיבים לבחון את הבקשה לגופה ולקבל החלטה ביחס אליה.

מכאן, שהעתירה דנן הינה עתירה מוקדמת, דבר המצדיק את דחייתה על הסף, שכן בעניינם של העותרים, ממילא אין כל החלטה שאת סבירותה ניתן לתקוף בפני בית משפט נכבד זה.

כל עוד לא נתקבלה החלטה לגופו של עניין בעניינם של העותרים, סבורים המשיבים, כי אין מקום שבית משפט נכבד זה יידרש לעניינם.

8. בנסיבות אלה, עמדת המשיבים הינה כי דין העתירה דנן להדחות על הסף מחמת היותה עתירה מוקדמת.

לעניין זה, ראו למשל את בג"ץ 6077/08 דן נ' נציב שירות בתי הסוהר, תק-על 2107 (3)2008 :

"הלכה פסוקה היא כי עתירה אשר מוגשת לבית משפט זה לפני שהרשות המוסמכת קיבלה החלטה סופית לגוף העניין הינה עתירה מוקדמת שבית המשפט לא יידרש לה (ראו למשל, בג"ץ 3209/03 מנור נ' שר הביטחון (טרם פורסם, 8.4.03)). זאת ועוד, כבג"ץ 2467/07 התנועה להגינות שלטונית נ' ועדת הכנסת (טרם פורסם, 18.3.07) נקבע כי "הכלל לפיו עתירה שהוגשה לפני שהרשות קיבלה החלטה לגופו של עניין דינה להידחות על הסף מחמת היותה מוקדמת. חל גם במקרים בהם נמסרה כבר לרשות המלצה אך הרשות טרם החליטה האם לקבל את ההמלצה או לרחותה" (ההרגשה במקור - א.ג.). דברים אלה יפים לענייננו. מכאן המסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף בגלל היותה של העתירה מוקדמת".

[ההדגשה הוספה].

וכן בג"ץ 2624/97 ידיד נ' ממשלת ישראל, פ"ד נא(3) 71 :

"עוד הערה אחת לסיומ. כלל הוא שאדם חייב, לפני שהוא מגיש עתירה לבית משפט זה, למצות את הסעד המינהלי, כלומר, לפנות אל הרשות המוסמכת מבעוד זמן, לבקש ממנה שתפעיל את סמכותה, לתת לה שהות לשקול את הבקשה, לפי נסיבות המקרה, ולקבל ממנה תשובה אשר, לדעתו, אינה עומדת במבחן החוק".

[ההדגשה הוספה].

עוד ראו בג"ץ 9403/05 מסוף העברת מסמכי מחשבים בע"מ נ' שר האוצר, תק-על 2005 (4) 540 ובג"ץ 3750/08 לירן נ' היועץ המשפטי לממשלה, תק-על 2008 (2), 1452.

9. בשולי הדברים נזכיר, כי שיקול הדעת באשר לחעברת הבקשות מסוג הבקשות בהן עסקינן, אל צד הישראלי, מסור לרשות הפלסטינית - היא שמחליטה אם בקשה מסויימת תועבר לצד הישראלי, אם לאו. על כן, ככל שישמעו מצד העותרים טענות בדבר התמשכות הטיפול בעניינם, הרי שבת דברם של העותרים היא הרשות הפלסטינית, אשר העבירה את בקשתם של העותרים אך לאחרונה.

10. לעניין זה ראו והשוו, למשל, את פסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 5898/06 קאהר מחמוד חסן אברהים נ' מדינת ישראל (תק-על 2006 (3) 3301), שם נדחתה עתירה על הסף בשל אי העברת בקשה מתאימה מטעם הרשות הפלסטינית:

"דין העתירה להרחות על הסף... בתגובתה מבהירה המשיבה כי על-פי מה שנמסר לה מלשכת היועץ המשפטי באזור יהודה ושומרון, מבדיקה במערכת הממוחשבת המצויה בפניהם עולה כי הרשות הפלסטינית לא העבירה לצד הישראלי בקשה לאיחוד משפחות בעניינו של העותר, וממילא בקשה כזו לא טופלה. עוד עולה מן הבדיקה כי גם בקשה לרשיון ביקור באזור לא הועברה בעניינו של העותר (הבדיקה האחרונה נערכה על אף שהעותר עצמו אינו טוען שהגיש בקשה כאמור). בשורה ארוכה של פסקי-דין שניתנו במקרים דומים, נקבע כי כל עוד לא העבירה הרשות הפלסטינית את הבקשה לאישורה של מדינת ישראל, אין האחרונה בת דברו של העותר וכל טרונגיה בעניין זה יש להפנות לרשות הפלסטינית (ראו בג"צ 6788/02 קינאנה נ' מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון, פסק דין מיום 27.5.2003 מפי השופטת חיות; בג"צ 6133/03 אבו בכר נ' משרד הבטחון, פ"ד נז(6) 651, מפי השופטת נאור; בג"צ 1195/05 אבו מיאלה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פסק דין מיום 16.5.2005)"

[ההדגשות הוספו]

עוד ראו למשל את פסק דינו של כבוד הנשיא ברק בבג"ץ 7607/05 ג'מאל מוסטפא יוסף עבדאללה (חוסין) נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית תק-על 2005 (4), 2859.

11. בנסיבות אלו, ולאור כל האמור לעיל, סבורים המשיבים כי דין העתירה דן להדחות על הסף מחמת היותה עתירה מוקדמת.

היום, כ"ו כסלו תשס"ט

23 דצמבר 2008

הילה גורן, עו"ד
סגנית בכירה לפרקליט המדינה